

Прославилися малатинські краєзнавці

Непросто, навіть важко в сучасних умовах економічної кризи у сільській школі на рівні утримувати краєзнавчо-пошукову роботу. Тим паче, коли у більшості випадків керівникам низових осередків цієї краєзнавчої спілки не оплачують навіть затрачених зусиль в гуртках. Тож доводиться їм працювати, так би мовити, на голому ентузіазмі.

У такому стані знаходяться керівники краєзнавців Малатинської СШ В.Г.Герасимчук. А можливо, й у гіршому. Адже, маючи 40 років педагогічного стажу, тепер її зв'язок з рідним навчальним закладом тримається на 6,5 години роботи у тиждень. Негусто. Але попри це Валентина Григорівна та її колеги віддають краєзнавству багато зусиль й енергії, піклуючись про відродження історичної культури, духовних надбань, природи рідного краю, залучаючи до пошукових і дослідницьких справ учнівську молодь. А що це так, нещодавно пересвідчилися учасники районного семінару з краєзнавства, що пройшов на базі цієї поліської школи.

Власне, малатинцям було про що розповідати, мали вони й що показати. Зокрема, змістовними й аргументованими видалися доповіді Тетяни Озарчук, Валентини Герасимчук, Марії Сенюх. Неповторними за винахідливістю та насиченістю наочними посібниками пройшли уроки-свята у третьому, сьомому, урок-реквієм в одинадцятому класі (класовод Н.Ф.Довгалець, класні керівники Л.К.Довгалець, Н.Є.Шумило). Різні теми і методи їх розкриття — від узвичаєного — що і як творилося-відбувалося — до казкових і реальних персонажів, ігрових сценоч. Важливо, що в усьому проглядався чіткий лад, виразна стрункість відпрацьованих елементів. Наприклад, здавалося б, чим можуть здивувати дев'ятилітні присутні на уроці учасників семінару? Ну, знаннями ж предмета! І це було. А окрім — діти проявили неабияку ерудицію, знання світу, в якому живуть. Вони не лише докладно розповіли про рослине оточення, а й «козирнули» рецептами місцевих зіллярів. Більше того, показали засушені зразки

найдоступніших і найуживачіших лікарських рослин.

Семикласники ж поділилися практичними знаннями хліборобського ремесла. А їх колеги-одинадцятикласники намалювали жакливу картину «чорної Варвари». Саме цього грудневого дня 1943 року фашистські окупанти спалили село Пустомити. Доценту, разом з багатьма мешканцями, котрі не встигли втікти до сусіднього лісу...

Трохи пізніше учні демонстрували яскраві картини давнього зародження сіл Малатина, Пустомит, Мичева, Мощон, Матіївки, гортаючи сторінки усного журналу «Мій край — моя історія жива». Колоритними були ігрові сценки осілости перших поселенців, побуту, обрядів сватання, виготовлення короваю, весілля, де присутні і дотепне слово, і ритуал, і відновлена з сивої давнини голосиста пісня.

Своєрідною краєзнавчою скарбницею, куди знесено безліч знахідок-експонатів, стала постійно діюча «Бабусина світлиця», яка на час районного семінару заступників директорів сільських шкіл з

виховної роботи розширила свої межі ще на одну простору кімнату. Тут господині Валентина Герасимчук і Тетяна Озарчук ознаймили присутніх не лише з побутовими речами минулими, а й звели віч-на-віч з кмітливими сучасниками, які продовжують дивувати люд витворами своїх рук. Серед них — вишвальниць, килимарі, бондарі, столяри, бджолярі, городники.

Цього дня на адресу малатинських краєзнавців висловлено багато похвал, подяк за демонстрацію наслідків пошуків і розкриття досвіду корисної і вкрай потрібної справи. А представники Демократичної партії України та партії «Батьківщина» вручили їм сувеніри і подарунки. Керівника ради шкільного краєзнавчого товариства Валентину Герасимчук нагороджено почесною грамотою обласної організації Всеукраїнської спілки краєзнавців.

Спиридон КРАВЧУК,
голова районної
організації
Всеукраїнської спілки
краєзнавців.